

Ey Zirve Katılımcıları!
Kudüs, el-Aksa'ya Methiye Düzmek Üzere Ağzından Dökülen Sözlerle Kurtarılmaz!
Bilakis Kudüs, Yahudi Devleti ile Savaşmak Üzere Orduları Savaş Meydanlarına
Dökmekle Kurtarılır!

Libya'nın Sirte şehrinde Arap yöneticileri tarafından 22'ncisi yapılan ve iki gün süren zirve, bugün 28.03.2010 günü akşamı sona erdi. Zirve öncesi dışişleri bakanları, 25-26.03.2010 tarihleri arasında iki gün süren zirvenin çalışma takvimini hazırladıkları bir hazırlık toplantısı yaptılar. Zirve kararları; barış süreci, Arap-“İsrail” çatışması, Arap girişimi, Yahudilerin Harem-il İbrahim ile Mescid-i Bilal'i ilhak etmelerinin reddedilmesi, aynı şekilde yerleşim politikasının reddedilmesi ve bunun sonucunda yapılan doğrudan ve dolaylı müzakereler... Irak ve Birleşik Arap Emirlikleri adalarındaki durum, Sudan, Somali ve Komorlor'daki barışın ve kalkınmanın desteklenmesi, bölgenin nükleer silahlardan arındırılması ve benzeri konular olmak üzere eski yeni metinlerle doluydu. Ayrıca zirveye katılanların karşılıklı kutlamalarda bulunacağı olağanüstü ek bir konferans yapılması kararı alındı! Bunların hepsi ne doyuran ne de aç bırakan içi boş kararlardır. Dahası bunlar gürültü çıkarmasına rağmen içi boş aç bırakmaya daha yakın olan kararlardır! Hatta zirvenin sonuç bildirgesi, zirve katılımcıları utanıyormuşçasına alelacele okundu!

Ayrıca hazırlık toplantısından sonuç bildirgesi okununcaya dek zirve konferansının düzenlenmesi sırasında dikkat çeken iki husus vardır:

Birincisi: İngiliz ajanlarının Arap Topluluğunun kararlarına etki etmek ve onu avuçlarının içine almak için ortaya koydukları hummalı girişimlerdir. Zira Yemen, Arap Topluluğu yerine Arap Birliği inşa edilmesi önerisinde bulundu ve bu hususta zirve başkanı Libya lideri ile müttefik olduğu açık bir husustu. Zira Libya gurubu, sanki Yemen ile anlaşmışçasına hemen karara alkış tuttu! Ardından Kaddafi, kararda muvafık olduğunu ifade etti. Bu bir yönüyledir. Diğer yönden ise zirvenin şu andaki dönem başkanı olan Kaddafi, zirvenin başkanı olarak Arap Topluluğu genel sekreterini muhasebe etme yetkisi ve olağanüstü zirve yapılmasına çağrıda bulunma gibi kendisine bir takım imtiyazlar verilmesi talebinde bulundu. Üçüncü yönden ise Katar, zirve başkanına bağlı bir komisyon oluşturulması teklifinde bulundu. İşte tüm bunlar, İngilizlerin ajanları yoluyla topluluğa sızmak veya alternatif bir kuruluş oluşturmak istediklerini göstermektedir. Çünkü 22.03.1945'te İngilizler tarafından türetilen Arap Topluluğunda son yıllarda Amerika'nın uzun eli olduğu gibi açıklanan kararlarda da fiili etkisi vardır. Zira Arap Topluluğunun merkezi Kahire'dedir ve Mısır rejiminin devlet başkanı Amerika'nın adamı olup onun bekçisidir ve genel sekreteri de onun gardiyanıdır. İngilizlerin ve ajanlarının (deneyimli) girişimlerine rağmen bu hususta başarıya ulaşmaları olası değildir. Racih olan şudur ki bu girişimler, işlerin nasıl gittiğini görmek ardından da bir sonraki adımı belirlemeye dönük deney (balonları) olmaktan öte gitmeyecektir!

İkincisi: Kudüs konusudur. Kararlar, Kudüs konusunu zirveye katılanların hoş ve tatlı sözleriyle doyurmuştur... Zira gururla ve “zaferle” Kudüs'ü kurtarmaya dönük bir plan hazırladıklarını açıkladılar. Bu planı ise siyasi, hukuki ve mali olmak üzere üç eksen üzerine dayandırdılar... Ardından Güvenlik Konseyi'ne sorumluluklarını yüklenmesi, Arap-“İsrail” çatışmasının çözümüne dönük adımlar atmak ve gerekli yöntemleri benimsemek için harekete geçilmesi çağrısında bulundular... “İsrail'in” mukaddes şehirdeki cürümlerine karşı koymak için Uluslararası Adalet Divanına gitme kararı aldıkları gibi “İsrail'in” yerleşim planlarına karşı koymak için de Kudüs'e yarım milyar dolar tutarında destek verme kararı aldılar. Ayrıca Arap Topluluğu çerçevesinde Kudüs'e genel komiser atanması kararı alındı...! Son olarak Kudüs'ü sevmeye ve ona methiyeler dökmeye hummalı bir rekabete girdiler. Zira zirve öncesinde yapılan dışişleri bakanlarının hazırlık toplantısı sırasında Mısır Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü, zirvenin Kudüs Zirvesi olarak isimlendirilmesi “önerisinde” bulunanın Mısır olduğunu açıklayarak arkadaşları karşısında bir sıfır öne geçti. Bunun üzerine Suriye'nin Arap Topluluğundaki daimi

temsilcisi Arap dışışleri bakanlarından zirvenin Kudüs Zirvesi olarak isimlendirilmesini “talep edenin” kendi ülkesi olduğunu söyleyerek ona cevap verdi... Böylece ister kendilerini ılımlılar isterse ılımsızlar olarak isimlendirenler olsun Araplar, bir bir berabere kaldılar! Hatta Amerika’nın kendisine bölgede ateşli konuşmalar yapması rolü biçtiği Erdoğan, Kudüs’ü sevmeye ve ona methiyeler dökmede Arapların söylemediklerini söyledi! Şayet Yahudi Genelkurmay Başkanı “Aşkenazi”, dün Erdoğan’ın daveti ile askeri güvenlik konferansına katılmak üzere Türkiye’de olmamış olsaydı insanlar, neredeyse onun bu ateşli konuşmasıyla Yahudi devletine savaş açmak istediğini zannedeceklerdi!!

Ey İnsanlar! Bu yöneticilerin akılları vardır akletmezler, kulakları vardır işitmezler, gözleri vardır görmezler. Şüphesiz gözler kör olmaz. Ama göğüslerdeki kalpler kör olur! Kudüs, kendi işinin maliki olmayan genel komiserle veya ancak Yahudi süngüsü altında Kudüs’e ulaşacak olan mali bir yardımla veya Filistin’de Yahudi devletini inşa eden Güvenlik Konseyine çağrıda bulunmakla veya ne hakkı ikrar eden ne de batılı defeden Uluslararası Adalet Divanına gitmekle veya Yahudi devletine ülkesinde elçilik açan ve Kudüs katilini konuk eden bir kimsenin Kudüs’e olan sevgide ve özlemde yaptığı ateşli konuşmalarıyla kurutulur mu hiç?

Ey İnsanlar! Kimileriniz diyor ki yöneticiler, her ne kadar işgal altındaki Filistin’den vazgeçseler de takva dürtüsüyle olmasa da en azında utanç dürtüsüyle Kudüs’ten ve el-Aksa’dan vazgeçmezler... Ancak işte Kudüs, etrafından hatta kalbinden, kayasından ve mescidinden kırılıyor. Yahudiler çatısıyla da temeliyle de oynadılar, altındaki toprakları boşalttılar, üzerindeki hurumatlarını çiğnediler, önünü ve arkasını Yahudi yerleşimcilerle doldurdular. Hatta Yahudi devleti, Gazze’ye saldırarak ve Kudüs’teki yerleşim birimleri inşası politikasının değişmeden süreceğine ilişkin (sıcak) açıklamada bulunduğu günün akşamında zirvenize hediye gönderirken yöneticiler başları dimdik bir halde bakıyorlar, dinliyorlar, toplanıyorlar, tokalaşıyorlar, yiyorlar, gülüyorlar!

Ey Müslümanlar! Kudüs’ü, Müslümanların ordularına liderlik edecek ve muktedir olanları askere alacak, Rabbi Subhânehu’ya muhlis ve Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’e sadık olan bir komutan kurtarır. Kudüs’ü, onu hicri (15) yılında fetheden ve Kudüs’te Yahudilerin oturamayacağını kaleme aldığı Ömer Vesikası’nın sahibi Ömer Faruk’un siretini tekerrür ettirecek muttaki güçlü bir komutan kurtarır.

Kudüs’ü, onu hicri (583) yılında haçlıların pisliğinden kurtaran Salahaddin’in ve kurtarılmasından sonra ilk Cuma hutbesine, [**] “Böylece zulmeden kavmin kökü kesildi. Alemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun.”** [el-Enam 45] ayeti ile başlayan arkadaşı Kadı Muhyiddin’in siretini tekerrür ettirecek muttaki güçlü bir komutan kurtarır.

Kudüs’ü, onu koruyan ve devletin hazinesine yüklü paralar vermeyi teklif etmelerine rağmen “Hertzl” ve zebanilerine, (1901) yılında, “*Filistin benim şahsi mülküm değildir. Bilakis onu kanlarıyla sulamış olan halkımın mülküdür. Yahudilerin milyonları kendilerine kalsın. Filistin’in devletimden koparıldığını görmektense bedenimin lime lime edilmesini tercih ederim ki bu olmayacak bir iştir*” şeklinde cevap vererek Kudüs’e sızmalarını engelleyen İkinci Abdülhamit’in siretini tekerrür ettirecek muttaki güçlü bir komutan kurtarır.

İşte Kudüs, hiç hesap etmedikleri bir yerden gelerek onlara şeytanın vesveselerini dahi unutturacak darbeler indirecek olan Müslümanların orduları yoluyla, ya zafer ya şahadet diyerek iki güzellikten biri için birbirleriyle yarışan askeri birlikler yoluyla, Allahuteala’nın, [

] “Eğer savaşta onları yakalarsan, ibret almaları için onlar ile arkasında bulunan kimseleri de dağıt.” [el-Enfal 57] kavli yoluyla, Aziz-ul Cebbar’ın, [

] “Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın.” [el-Bakara 191] kavli yoluyla Yahudi çetelerinden kurtarılır. İşte böyle ey Müslümanlar!

Ey Müslümanların Beldelerindeki Ordular! Artık muhtaç için hiçbir hüccet, mazur için hiçbir özür kalmadı. Bizi yöneticiler engelliyor demeyin. Zira güç sizlerin ellerinde. Hatta onları koruyan

sizlersiniz ve onların ipi sizlerin ellerinde. Eğer onlara itaat ederseniz günaha ve düşmanlığa girmiş olursunuz. Dolayısıyla Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in havzı başında olamazsınız. Eğer zulümlerinde onlara yardım etmez ve yalanlarında onları tasdik etmezseniz Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] sizden, sizler de ondan olursunuz. Dolayısıyla Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in havzı başında olursunuz ki iyi amelde bulunanların ecri ne güzeldir. Nitekim Tirmizi, Ka'b İbn-u Ucre'nın şöyle dediğini tahric etmiştir: Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], bana şöyle dedi:

“Benden sonra gelecek yöneticilerden Allah’a sığın ey Ka’b İbn-u Ucre! Her kim sık sık onların kapısına giderek onların yalanını doğrular ve zulümlerinde onlara yardım ederse ben ondan değilim, o da benden değildir. Havzımın başında da olmayacaktır. Her kim de sık sık onların kapılarına gidip yada gitmeyerek onların yalanını doğrulamaz ve zulümlerinde onlara yardım etmezse o bendendir, ben de ondanım ve o havzımın başında olacaktır.”

Ey İslam Beldelerindeki Ordular!

Hizb-ut Tahrir, Hilafet’i kurmak için sizlerden nusret istiyor. Haydi ona nusret veriniz. Sizleri Yahudilerle savaşmaya çağırıyor. Haydi ona icabet ediniz. Zira Yahudilerle savaşılacağı ve onlara karşı zafer elde edileceği Allahuteala’nın kitabında yazılıdır:

“Artık diğer cezalandırma zamanı gelince, yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine mescide (Mescid-i Aksa’ya) girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi büsbütün tahrir etsinler diye. Umulur ki Rabbiniz size merhamet eder; fakat siz eğer yine (fesatçılığa) dönerseniz, biz de sizi yine cezalandırırız. Biz cehennemi kafirler için bir hapishane yaptık.” [İsra 7-8]

Keza Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in hadisinde de yazılıdır:

“Yahudiler ile mutlaka savaşacak ve onları mutlaka öldüreceksiniz. O kadar ki taş bile; “Ey Müslüman! İşte Yahudi burada, gel de öldür onu!” diyecektir.” [Muslim, İbn-u Ömer kanalıyla tahric etti]

O halde askerlerini harekete geçirecek, karşısında duran tüm yöneticileri ayaklarıyla çiğneyip geçecek, yeryüzünde İslam'ın hükmü olan Raşidi Hilafet'i ikame edecek, el-Aksa'yı kurtaracak ve onu Yahudilerin pisliğinden kurtardıktan sonra Kadı Muhyiddin'in okuduğu gibi ilk Cuma hutbesinde şu ayeti okuyacak içinizde hiç dosdoğru aklı başında bir adam yok mu?

“Böylece zulmeden kavmin kökü kesildi. Alemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun.” [el-Enfal 57]

Böylece Allahu Subhânehu, onu katından bir toplulukta ansın, semanın melekleri ve yeryüzünün salihleri ona gıpta etsin de dünyada ve ahirette aziz olsun. İşte büyük kurtuluş budur.

Ey

imân edenler! Allah ve Resulü sizi, size hayat verene çağırdığında icabet edin. Bilin ki Allah kişi ile kalbi arasına girer ve siz muhakkak onun huzurunda toplanacaksınız. [el-Enfâl 24]

Hizb-ut Tahrir

H. 12 Rabî-us Sâni 1431

M. 28 Mart 2010